

דף נה.

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' תרומות פ"ה ה"א

אין תורמין אלא מן היפה ע' שנאמר 'בהרימכם את חלב מןנו'. ואם אין שם כהן תורם מן המתקיים אף על פי שיש שם יפה שאינו מתקיים. כיצד. תורם תאנים על הגרוגרות. ובמקום שאין שם כהן תורם גרוגרות על התאנים. ואם רגיל לעשות תאנים גרוגרות תורם מן התאנים על הגרוגרות אפלו במקום שאין שם כהן. אבל במקום שיש בו כהן אין תורמין מן הגרוגרות על התאנים אפלו למקום שדרךן לעשות תאנים גרוגרות:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"א

כל המנחות הנאפות פ' נלושות בפושרין ומשמן של יחמיצו. הואיל ולישתן ואפיתן בפנים בעזרה אנשי פנים זריזין הן:

- ע. כסף משנה: אין תורמין אלא מן היפה וכו'. משנה בפ"ב דתרומות (משנה ד') כל מקום שיש כהן תורם מן היפה וכל מקום שאין כהן תורם מן המתקיים וכתנא קמא. ומה שכתב כיצד תורם תאנים על הגרוגרות וכו'. בפרק כל המנחות עלה נ"ה:
- פ. כסף משנה: כל המנחות הנאפות וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף נ"ה):

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב הי"ד

כָּל הַמִּנְחוֹת הַקְּרִיבוֹת לְגִבֵּי הַמִּזְבֵּחַ מִצָּה. ^א וְכֵן שִׁירֵי
הַמִּנְחוֹת שְׂאוּכָלִין הַכֹּהֲנִים אֲף עַל פִּי שֶׁהֵן מִתְּרִין לְאָכְלָן
בְּכָל מֵאָכֵל וּבְדָבָשׁ אֵין אוֹכְלִין אוֹתָן חֲמֵץ שֶׁנֶּאֱמַר 'לֹא
תֹאפֶה חֲמֵץ חֶלְקִים'. אֲפֹלוּ חֶלְקִים לֹא יִחְמִיצוּ. וְאִם
הִחְמִיץ שִׁירֵיהֶּ לֹקֶה. וְהִמְחִיץ אַחֵר הִמְחִיץ חֵיב. וְלוֹקֵין
עַל כָּל עֲשִׂיָּה וְעֲשִׂיָּה שְׁבָה:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב הי"ו

כִּיצַד. לָשֶׂה חֲמֵץ אוֹ עֶרְכָּה חֲמֵץ אוֹ קִטְפָּה חֲמֵץ אוֹ
אֶפָּאָה חֲמֵץ לֹקֶה. שֶׁנֶּאֱמַר 'לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֵץ' וְנֶאֱמַר 'לֹא
תֹאפֶה חֲמֵץ' לְחֵיב עַל כָּל מַעֲשֶׂה יְחִידִי שְׁבָה. עֲשֶׂה חֲמֵץ
מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף לֹקֶה עַל כָּל מַעֲשֶׂה מֶהֱן:

^א. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח מצה. ר"פ (דף נ"ב:) כל המנחות באות
מצה חוץ מחמץ שבתודה ושתי הלחם. ומ"ש וכן שירי המנחות וכו' עד ואם החמיצו
שיריה לוקה. משנה שם (דף נ"ה). ומ"ש שמותר לאכלן בדבש. שם. ומ"ש והמחמץ אחר
המחמץ חייב. מימרא דרבי יוחנן שם (דף נ"ו:) ופרק כל פסולי המוקדשין (דף ל"ג:). ומ"ש
ולוקין על כל עשיה ועשיה שבה וכו'. משנה שם וחייב על לישתה ועל עריכתה ועל אפייתה.
ודע דאיתא בגמרא (דף נ"ו) אמר רב פפא אפאה לוקה שתים אחת על עריכתה ואחת על
אפייתה והא אמרת מה אפיה מיוחדת שהיא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה ל"ק
הא דעריך הוא ואפה הוא הא דעריך חבריה ויהיב ליה ואפה. ופירש"י לוקה שתים דאפיה
גמר עריכה היא. ערך הוא ואפה הוא לאחיובי תרתי אתרוייהו. ערך חבריה ואפה הוא
מחייב חבריה חדא ואיהו תרתי אאפיה ואעריכה דגמר גמרה עכ"ל. והתוס' פירשו בענין
אחר ויש לתמוה למה השמיט רבינו מימרא זו: